

Telegraful Român

Organ național-bisericesc — Intemeiat în 1853 de Mitropolitul Sibiului
 APARE SĂPTĂMÂNAL

Asociațiunea pentru literatura română și cultura poporului român
 2^{ex.} (Of.)
 Str. Șaguna 8
 Sibiu

<p>Abonamente: Un an 500 Lei. — Șase luni 250 Lei. — Trei luni 125 Lei. — Pentru străinătate un an 900 Lei. — Pentru America 8 Dolari.</p>	<p>Articole și corespondențe se adresează Redacției Telegraful Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45. — Scrisori nefrancate se refuză. — Articole nepublicate nu se înapoiază.</p>	<p>Prețul inserțiilor un șir pețit 6 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabatul cuvenit.</p>	<p>Abonamentele și inserțiile se adresează Administrației ziarului Telegraful Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45</p>
--	---	--	--

„Pentru împlinirea întregă a dreptății“

La telegrama ce s'a trimis din partea Adunării generale a «Astrei» Domnului Mareșal Antonescu, Domnia Sa a dat un răspuns care confirmă nădejile neșovăitoare ale neamului în împlinirea sigură a dreptății românești.

«Fiți siguri și să fie siguri toți că nici o palmă de pământ românesc nu se uită. Luptăm pentru împlinirea întregă a dreptății ce ne însoțește strădaniile de refacere».

Cuvintele acestea, pară de foc țâșnită din inima Conducătorului ce și-a închinat ființa operii ostenitoare de reînnoșare a Țării Sale dusă de alții pe marginea prăpastiei, au înălțat în cuprinsul sufletului românesc și mai uriașă valvătaia încrederii în îndreptarea granițelor ciuntite, în eliberarea fraților din robia străină.

Mareșalul Antonescu a dovedit până acum fără nici o excepție că ceea ce propune nu s'a îndeplinit. Voința implacabilă ce-l caracterizează și bogatele resurse de destoinicie politică l-au impus definitiv ca pe omul care legitimează nesguduita certitudine că va împlini toate angajamentele pe cari și le ia solemn în fața Țării.

A condus până acum lucrurile astfel încât nu s'a împlinit anul și hotarele dinspre răsărit s'au lărgit din nou. Basarabia și Bucovina de Nord fac parte iarăși din comunitatea de Stat a României, iar amenințarea înspăimântătoare a bălaurului roșu nu ne mai îngrijorează gândul și nu ne mai întunecă zarea nădejilor. O parte din asigurările ce le-a dat Mareșalul Țării le vedem astfel împlinite.

Se cuvine deci, să credem, chiar mai mult decât până acum, că și cealaltă parte a făgăduinții o va împlini. Și aceasta cu atât mai mult cu cât azi o reînnoște atât de categoric și de limpede.

Nu încape nici o îndoială că Mareșalul are neîntrerupt în inimă imaginea pământului românesc până la ultima brazdă, că nu uită din frământarea gândurilor Sale, «nici o palmă de pământ românesc».

Toți peregrinăm cu gândurile neconținut pe deasupra întregului pământ românesc și ne coborâm cu ele în tristele căsuțe ale fraților noștri ce-și moaie pâinea pe care o gustă cu amărăciunea lacrimilor și cu dulceața așteptărilor. Dar gândurile noastre sunt și gândurile celor ce țin pe umeri și povara grea a împlinirii lor. Noi dorim, dar ei și lucrează, plănuiesc, scrutează și încearcă metodele și căile cele ce duc mai sigur la scop fără să se infunde în eșecul de care numai ei ar fi făcuți responsabili.

A dori numai este ușor. A-ți asuma însă și răspunderea pentru împlinirea dorințelor și a conduce acțiunea necesară în acest scop este un lucru cu mult mai greu și numai cel

angajat de destin la asemenea misiune știe de câte elemente trebuie să țină seama în ducerea ei la bun sfârșit.

Să însoțim prin urmare cu încredere lucrarea conducerii noastre de Stat și să dăm ajutorul pe care într-o clipă sau alta ni-l cere în forma și în locul în care știe ea că e necesar.

Mareșalul e cel mai fidel interpret al aspirațiilor noastre ale tuturor când spune că lupta noastră de acum, atât de grea în sacrificiile ce le cere, nu e o luptă pentru himere și pentru glorie stearpă, nu e o luptă însuflețită de dorul însușirii unor bunuri străine, cu uitarea pământului care a fost leagănul și e fortăreața de totdeauna a neamului, ci e o luptă pentru «împlinirea întregă a dreptății», e o osteneală și o jertfă care

va hărăzi Țării lumina bucuriei și vindecarea rănilor sale. Sângele românesc ce se varsă lângă hotarele de Răsărit ale Țării, va jînălța soarele dreptății pentru noi.

Sufletele morților noștri sunt «nor de martori» cari stau la spatele Mareșalului Antonescu atunci când pledează pentru «dreptatea românească întregă». Nimic nu poate rezista acestei armate care și-a dovedit vitejia și hotărârea de-a face totul pentru destinul unui neam ce vrea să trăiască spre a lăuda în veacuri pe Dumnezeu între granițele sale firești și nicăiri altundeva.

Mareșalul Antonescu arată în telegramă că este și va fi purtătorul și ambasadorul neînduplat și priceput al aspirațiilor integrale ale românismului, care își varsă sângele pentru refacerea României adevărate, dorită de noi toți.

Un promotor al educației națiunii: Onisifor Ghibu

de Prețul Dr. Nicolae Terchilă

«Niciodată n'am căutat să fiu ceea ce se cheamă un «pedagog», căci acesta mi s'a părut un rol prea limitat. Am năzuit în permanență să fiu un educator, — un educator al vremii mele și al poporului meu, îmbrățișându-i cu ardore toate acele probleme cari îmi păreau că sunt hotărâtoare pentru a face din el o națiune sănătoasă, harnică, luminată, vrednică și fericită».

«Punctele de plecare, cadrele și perspectivele, culmile și abisurile a căror intuiție limpede am avut-o încă din anii 1907—1908, mi-au rămas aceleași până astăzi, cu deosebirea numai că conținutul lor, prin trăire, a căștigat în intențitate și în gravitate».

Prin aceste cuvinte își prefațează dl profesor Onisifor Ghibu monumentală sa carte: *Prolegomena la o educație românească* (București 1941, Pg. 904 + XVII), aruncând o puternică rază de lumină asupra concepției pedagogice originale, care ca un stâlp de foc i-a călăuzit fecunda activitate de luminat dascăl universitar.

«Încă în primii ani ai activității sale publicistice (1906—1907), pe când ca student la universitatea din Budapesta redacta «Lupta», ziarul cotidian al partidului național român, «se definește în scrisul și activitatea lui Onisifor Ghibu problematica unei educații a națiunii, care va străbate toată activitatea sa viitoare publică, culturală și științifică». (Vezi: *Bio-Bibliografia profesorului Onisifor Ghibu*, lucrată după metodologia și sub supravegherea dlui Ioachim Crăciun, conferențiar la universitatea din Cluj-Sibiu, de Ioan Moga, conferențiar la academia comercială din Cluj-Brașov și diaconul

Ioșif E. Naghiu, licențiat în filosofie și teologie. Anexă la: *Prolegomena la o educație românească de Onisifor Ghibu*, București, 1941).

Strigătul de îmbărbătare al acestui providențial luptător neînfricat pentru ridicarea Națiunii al cărui fiu credincios este, răsună ca un clopot de alarmă în mijlocul furtunii. E un strigăt menit să desmortească sufletele, să deștepte conștiința valorii proprii a Neamului, să formeze acea «conștiință cu totul nouă, generală și națională» pentru deșteptarea căreia luptă neîntrecutul educator al națiunii germane Fichte în epocalele sale: *Reden an die deutsche Nation*, și care îi servește ca model în uriașa sa luptă profesorului O. Ghibu, acest Fichte al neamului românesc. Toate scrierile lui sunt presărate de adevăruri cari nu s'au desmintit niciodată, pentru că ele au fost verificate cu ajutorul unei «experiențe și trăiri proprii, în cadrul mediului nostru etnic, al istoriei noastre și al destinului nostru».

În toate lucrările sale ni se desvăluie fazele luptei susținute cu o tenacitate caracteristică ardeleanului «mărginean» pentru realizarea mărețului său ideal: *educația națiunii*.

Această educație a națiunii, promotorul căreia este profesorul Onisifor Ghibu, se bazează pe principii atât de înalte încât ele trebuie cunoscute și respectate ca niște porunci sfinte de către toți îndrumătorii vieții Neamului nostru în sufletul cărora mai arde flacăra sfântă a responsabilității.

Ca exemplu voi prezenta aici câteva dintre aceste principii așa cum se desprind din capitolul: «Părerii cu privire la o nouă fundamentare a învă-

mântului nostru primar», în *Prolegomena la o educație românească*.

Punctele de plecare în construirea unei educații naționale în planul profesorului O. Ghibu alcătuiesc o minunată *unitate trinitară*.

Unitatea este *sufletul românesc* din care pornește următoarea trinitate: I. limba și literatura populară; II. formele de credință și de închinare cristalizate în cadrele Bisericii răsăritene; III. o conduită morală unitară impunătoare, precum zice autorul: «În urmărirea obiectivului său principal, școala noastră trebuie să plece mai întâi dela sufletul românesc, — dela acel suflet care a creat o limbă și o literatură populară dintre cele mai caracteristice, — care a cristalizat, în cadrele Bisericii răsăritene, formele de credință și de închinare deosebită, — care a transmis, apoi, prin cel mai plin vârtej de urgie al întâmplărilor, o conduită măreață impunătoare».

«Acești factori nu sunt de natură incidentală, ci de una cu totul esențială; ei nu se pot despărți cu nici un preț unul de altul și nu pot pieri decât împreună, după cum și de dezvoltat s'au dezvoltat și se desvolată împreună».

Aceste părerii ale dlui O. Gh. se sprijinesc pe convingerea Dsale neclintită că pentru educația națiunii există un *punct de razim sigur*, dela care să plecăm în toate ale noastre și la care să ne întoarcem, concentrând în ele toate firele care ne leagă laolaltă. Acest punct trebuie să fie conștiința că școala națională și principiile ei trebuie să izvorască în prima linie nu din cărți savante, ci din *firea noastră etnică*, din starea noastră de azi ca și din dezvoltarea noastră istorică, — și din idealul către care năzuim.

Să nu plecăm dela străini — zice Onisifor Ghibu — ca să ajungem la noi, ci să plecăm dela cunoașterea temeinică a sufletului nostru, și în teoriile străine să căutăm numai un control, de care e firesc să nu ne putem dispensa.

Om de cugetare profundă, înzestrat cu puterea de intuiție a realității atât de necesară unui conducător al destinelor naționale, unui educator al Națiunii, nu se mulțumește, pentru reforma învățământului cerută de vremuri, cu câteva schimbări în planul de învățământ, cu câteva potriviri și întocmiri, ștergeri mici și adaugiri neînsemnate — cum s'a făcut atât de des în ultimele două decenii — ci pretinde o «întregă fundamentare cu totul nouă a întregului învățământ, o aducere în legătură a școlii noastre cu întreaga noastră viață etnică, istorică și națională». Astfel școala nu va fi a noastră numai pentru că noi o susținem, ci mai ales pentru că ea ne susține pe noi, într'o atmosferă proprie firei și aspirațiilor noastre.

Școala noastră — zice prof. O. Ghibu — trebuie să realizeze o *prefacere*, iar nu o simplă reducere a numărului analfabeților, nici o simplă păstrare a Românilor ca Români.

Prefacerea aceasta radicală nu poate fi decât națională, în cazul nostru românească. Și, anume, mai întâi în ce privește sufletul nostru, care e un factor moștenit dela strămoși, de care nu ne putem îndepărta fără a renunța la noi înșine și care poartă sigiliul veacurilor prin cari ne-am strecurat și a locurilor în care am trăit. În rândul al doilea școala trebuie să fie românească în ce privește graiul nostru, care nu e o întâmplătoare formă exterioară a gândurilor, ci o comoară sufletească genuină, în care ne reflectăm ca popor și în care trăim, ca o ființă aparte. În rândul al treilea școala trebuie să fie românească sub raportul întregii noastre vieți și misiuni istorice.

Pornind dela aceste principii de o actualitate nebănuită, rezoalvă în lumina lor vie și problema materialului de predat în școala primară la toate studiile de învățământ, având în fața sa neîncetat idealul conducător, educația națiunii.

Noi trebuie — zice autorul — să ne oprim la calitate, căutând a asigura în școala noastră ce e mai corespunzător firii noastre și a elimina tot ce ne împiedecă în procesul de cristalizare și afirmare a ființei noastre proprii, a celui nostru național, înțelegând sub aceasta o familiarizare temeinică cu istoria noastră românească-ardeleană, o pătrundere adâncă în limba noastră populară românească, și o cunoaștere a individualității noastre etnice din trecut și prezent, sub toate formele de manifestare ale ei.

Astfel ne arată într'un mod ispititor cum poate să devină fiecare obiect de învățământ factor important pentru educația națiunii, începând cu limba română și terminând cu educația fizică.

Lipsa de spațiu nu-mi permite să arăt aici, așa cum s'ar cuveni, înalte vederi ale luminatului nostru bărbat de școală în această problemă, vederi cari ar trebui cunoscute și însușite de toți aceia cari se consideră chemați să întindă o mână de ajutor la marea operă de educație a națiunii.

În legătură cu învățământul religios profesorul O. Ghibu deschide o problemă tot atât de actuală astăzi ca și acum treizeci de ani, și anume: prin ce este biserica noastră, în ce privește învățământul religios, național, cum pretindem a fi? Dar eu cred că întrebarea aceasta și felul cum o rezolvă dânsul, trebuie pusă în legătură cu întregul nostru învățământ.

«După cum se pare — zice O. Gh. — caracterul național al bisericii, pe noi ne interesează mai mult din punct de vedere formal. Noi accentuăm acest caracter numai când e vorba de drepturile și de situația bisericii față de Stat, și atunci invocăm ca motiv că biserica e organizată în cadrele (mai mult materiale) naționalității noastre și pe baza limbii noastre naționale. Ori, Biserica românească e națională fiindcă este depozitara sufletului nostru și a credințelor noastre.

Caracterul național al Bisericii românești, înseamnă întreaga dezvoltare a vieții noastre sufletești și întreaga luptă pentru o concepție de viață superioară, — el nu se reduce numai la faptul că o lege oarecare îi asigură un asemenea «caracter», sau că ea se servește de limba națională (câci și Nazarenii se servesc de ea, fără ca să se poată numi, pentru aceasta, biserica națională).

Acest caracter național al bisericii trăiește însă numai în subconștiința noastră și e în primejdie de a dispărea și de acolo, în urma faptului că aceia cari ar trebui să fie cei mai credincioși paznici (clasa cultă) îl sotesec învechit și incompatibil cu timpul modern.

În ignorarea conținutului acestui caracter și în accentuarea numai a formei lui, se poate cuprinde moartea

bisericii noastre naționale, în adevăratul înțeles al cuvântului».

Aceste cuvinte ne dovedesc cu prisosință că profesorul O. Ghibu este ferm convins că biserica națională este un factor de o importanță capitală pentru educația națiunii, că el are intuiția clară a unui adevăr etern și anume că întreaga dezvoltare a vieții noastre sufletești depinde de Biserica Neamului, care este una, precum Neamul românesc unul este în veci și numai Ea i-a dăruit și-i susține sănătatea sufletească prin concepția de viață superioară pe care o strecoară în sufletul fiecărui fiu al său și o îngrijește ca o mamă dulce dela leagăn până la mormânt.

Ea a îngrijit și a ocrotit pe fiii săi cum îngrijește puii cloca sub aripile sale. Știu foarte bine istoricii noștri ce a făcut Biserica pentru creșterea și pentru păstrarea Neamului, cunosc foarte bine și preamăresc în lucrările lor toate instituțiile culturale, neîntrecutele școli confessionale fără de cari neamul românesc nu ar fi ajuns marele praznic al unirii.

Deaceia este foarte justă indignarea lui O. Ghibu în urma faptului că aceia cari ar trebui să fie cei mai credincioși paznici (clasa cultă) aici, o socotesc învechită și incompatibilă cu timpul modern.

Dar insistența profesorului O. Gh. asupra Bisericii ca factor principal în grandioasa operă de educație a neamului este justificată și prin faptul că dânsul cunoaște bine ca toți intelectuali noștri, dar recunoaște mai mult decât aceștia puterea Ei de educator neîntrecut și în afară de școală, ba chiar înainte de existența școlii.

[Stărușul urmează]

Voci despre misiunea din Basarabia

Revista „Luceafărul” scrie în Nr. 7 la pg. 253, prin pana dlui Victor Papilian, cunoscutul scriitor și profesor universitar, următoarele despre misiunea ardeleană condusă de I. P. S. Mitropolit Nicolae în Basarabia:

«Sunt acțiuni care concentrează în ele toate idealurile veșnice ale unui neam. Acestea sunt acțiunile cu adevărat istorice fiindcă ele glăsuiesc atât pentru contemporani, cât și pentru urmași. O atare faptă a fost vizita I. P. S. Sale Mitropolitului Bălan și a înaltului Cler ardelean în Basarabia.

Vizita s'ar putea numi tot atât de bine: expediție misionară sau cruciadă spirituală. Căci din acest simplu gest se desprind, ca razele dintr'un izvor aprins, toate luminile și pentru cei de aci și pentru cei de dincolo. Neamul românesc este azi stăpânit din nou de instinctul unității naționale, care în conștiința colectivă se traduce prin viziunea adevăratelor granițe și prin definirea unui fond comun sufletesc.

Noi suntem atât de convinsi de puterea acestor gânduri, atât de siguri că fiecare provincie se oglindește în țara întreagă, după cum țara întreagă se oglindește în fiecare provincie, încât revenirea Basarabiei la țara mamă ni se pare un fenomen firesc, după cum tot firesc ni se pare jertfa sutelor și miilor de tineri de dragul ei.

Această unitate națională implică însă o finalitate: punerea în valoare a sufletului românesc, care, indiferent de provincie, este același, adevărat latin și creștin. De aceea gestul I. P. S. Sale Mitropolitului Bălan trebuie privit cu această dublă semnificație.

I. P. S. Sa Mitropolitul Bălan a fost purtătorul de cuvânt al provinciei, care a fost mai mult expusă prigoanei pentru credința în puterile de viață ale neamului ei. Gest larg, de mare nobleță patriotică și de totală dăruire creștină. Mulțumim înaltului prelat și-L asigurăm că fapta I. P. S. Sale a trezit ecoul cuvenit în sufletele noastre».

Misiunea ardeleană în Basarabia

[Urmare]

La Vorniceni (Lăpușna)

Miercuri 10 Septembrie echipa misionară în frunte cu I. P. S. Sa, cu toată ploaia care nu mai contenea de două zile, se afla în comuna Vorniceni. Această așezare de moldoveni de frunte se află la vreo 40 km spre apus de Cișinău, numărând la vreo 1400 familii, cu aproape 5000 locuitori. Biserica este cu totul impunătoare, frumos împodobită și a scăpat neatinsă de stăpânirea bolșevică.

Vremea de ploaie a adus poporul în număr mare la biserică. De altfel una din echipele noastre era prezentă; au venit și preoți mulți din împrejurimi. Inconjurat de mare sobor de preoți și diaconi, I. P. S. Sa a slujit sfânta liturghie. În desăvârșită reculegere în duh de evlavie, în ținută demnă înaltul ierarh a exercitat o covârșitoare impresie atât asupra soborului de preoți împreună slujitori, cât și asupra poporului care urmărea cu vădită emoție sfânta slujbă.

Răspunsurile liturgice le-a dat corul din Lozova, comună apropiată. Dacă peste tot în satele basarabene am auzit coruri frumoase, corul din Lozova le întrece pe toate. Alcătuit din elemente tinere țărănești, corul mixt din Lozova ne va rămâne cea mai vie amintire, de armonie desăvârșită, de cântare îngerească, de freamăt ceteresc; execuția extrem de facilă și reper-toriul bogat. Liturghia arhierescă din Vorniceni, însoțită de corul lozovenilor, va rămâne pentru misiunea noastră un eveniment duhovnicesc de seamă.

În mijlocul acestei încântări duhovnicești au urmat cuvântările. I. P. S. Sa, oboșit de zilele anterioare, a vorbit ceva mai puțin de astă dată, apoi a prezentat poporului patru preoți ardeleni cari au spus pe rând fiecare câte un cuvânt de zidire sufletească.

A urmat apoi distribuția cărților atât pentru popor, cât și pentru preoți. Broșuri potrivite religioase editate în tipărițele Arhiepiscopiei din Sibiu, cât și cărțile de-ale „Astrei”. În fiecare sat basarabean pe unde au trecut echipele misionare, au rămas sute și mii de broșuri din vagonul adus special dela Sibiu.

Joi, 11 Septembrie

O zi rezervată soldaților raniți cari se găsesc în spitalele din Chișinău. Având la noi cărți de rugăciuni, cruciulițe, iconițe, am însoțit pe I. P. S. Sa, care a ținut să cerceteze pe fiecare raniț dându-i personal câte ceva și spunându-i cuvinte de mângâiere și îmbărbătare. Bieții raniți, când își dădeau seama cine îi cercetează, se înviorau, luau puteri noi și-și exprimau cu bucurie mulțămirea. I. P. S. Sa a vizitat și saloanele cu raniți sovietici, pe cari li întreba din ce părți ale Rusiei sunt și dacă sunt creștini. Cei mai mulți își făceau îndată cruce dând cel mai limpede răspuns, că nu și au pierdut credința. Rugăciuni nu știau, așa mărturiseau, dar de crezut credeau. «Dar cum vă rugați?» Unul a răspuns la această întrebare: «Mă rog cu mâna».

Vineri, 12 Septembrie

Fiind invitat de dl Mareșal Antonescu Conducătorul Statului, I. P. S. Sa s'a dus la Tighina. Până la ora întrevederii, timpul a fost folosit cât mai potrivit în duh misionar. Îndreptându-ne spre cetatea lui Ștefan Vodă, aflăm poposind la marginea șoselei reg. 89 Brașov și reg. 7 Putna. Înaltul ierarh se oprește în mijlocul ostașilor, săvârșește o mică rugăciune, le citește o evanghelie și le grăește vibrant despre puterile credinței, despre marile îndatoriri pe cari neamul nostru le are astăzi; însuflă ostașilor curaj și-i binecuvintează pe ei și armele lor. Imparte apoi fiecărui ostaș câte-o carte de rugăciune, cruciuliță și alte broșuri.

Nu plecăm bine din loc și iată o altă unitate stă aliniată de alungul drumului cerând binecuvântarea I. P. S. Sale. Cu bună-nădejde de păstor vlădică din Ardeal zăbovesc și aici, împărtășește pe ostași din darurile duhovnicești, le spune cuvinte de

îmbărbătare, și cu duioșie de părinte se desparte de ei.

La spitalul cu cei 2000 de raniți

Amenajat între zidurile vechi de cetate spitalul militar adăpostește 2000 de raniți, majoritatea însă raniți ușor. Își așteaptă cu toți întremarea pentruca, înzdrăveniți să se poată reîntoarce pe front. Era senin cu soare, cald în acea zi de Vineri. Aproape toți raniții se aflau în curtea spațioasă a spitalului în așteptarea înaltei vizite.

I. P. S. Sa Mitropolitul Nicolae, luând omoforul și epitrahilul a săvârșit o rugăciune pentru Țară, Rege, Conducător, pentru armată, pentru biruință și pentru ostașii raniți și pentru tămăduirea lor.

Li-a adresat apoi câteva cuvinte. I-a lăudat pe raniți pentru bravura lor arătându-le că întregul neam este mândru de ei și că prin jertfa lor, ei au pus o piatră la temelia de mână a României mari. A împărțit apoi cu dărnicie largă tuturor celor 2000 de ostași cărți de rugăciune, cruciulițe, iconițe.

Raniții îl înconjurau din toate părțile încât I. P. S. Sa abia se mai vedea din mijlocul lor. A fost o zi de misiune cu bună rodire.

Întâlnirea cu Conducătorul

Ideea unei ieșiri misionare în Basarabia, pentru a se curăți cu aghizma rugăciunilor arhieresti locurile Moldovii lui Ștefan pângărită de trecerea vremelnică a bolșevicilor și inițiativa îndeplinirii acestei lucrări duhovnicești în proporțiile concepute de Mitropolitul Ardealului, au trezit un larg ecou în toată țara și-au primit întreaga aprobare a dlui Mareșal Antonescu Conducătorul Statului.

Întâlnirea dela Tighina a fost o certificare evidentă a deosebitei considerațiuni, pe care Conducătorul Statului înțelege să o acorde acțiunilor de seamă pe cari Biserica prin ierarhii și preoții ei știe să le îndeplinească în anumite împrejurări, cum a fost cazul de față.

Pe de altă parte I. P. S. Sa întâlnindu-se la Nistru cu ne'nfricatul Conducător, a ținut să mărturisească devotamentul Bisericii, care atunci când conducătorii politici ai țării sunt muncii de marile probleme ale izbăvirii sufletului neamului, nu rămâne nepăsătoare, ci este gata de orice jertfă contribuind cu forțele și cu mijloacele ei spirituale la opera de înălțare a neamului.

Ziua Crucii, la Orhei

Pornită simbolic la drum tocmai la început de an bisericesc, misiunea ardeleană și-a luat drept talisman duhovnicesc de mare preț crucea lui Hristos. Praznicul Înălțării sfintei cruci a aflat toate echipele împânzite prin toate județele basarabene în plină desfășurare a activității misionare.

Biruința crucii, basarabenii au văzut-o cu ochii lor, au experiat-o cu viața lor. Praznicul Înălțării Crucii l-au cinstit cu toată mulțumirea sufletească, l-au pipăit, întocmai cum Toma a pipăit ranele Domnului și-au mărturisit cântând: «Crucii Tale ne închinăm Hristoase și sfânta Învierea Ta o lăudăm și-o slăvim».

Echipa misionară condusă de I. P. S. Sa Mitropolitul Nicolae a lucrat în acea zi minunată în Cetatea Orheiului, inaugurând lucrarea misionară pentru întreg județul. Județul Orhei e bastion al românismului la Nistru. Dar, dacă peste tot Basarabia prezintă un procent foarte ridicat de populație curat românească, apoi județul Orhei bate recordul: 97 la sută români.

Acum, după stăpânirea de un an a bolșevicilor și după trecerea glorioasă a trupelor germano-române, în Orhei a fost chemat prefect un vrednic ardelean, bărbat plin de energie și un organizator neîntrecut, dl colonel Medrea. S'a preocupat cu toată grija de misiunea ardeleană întocmind pentru diferitele echipe itinerarii de-o exemplară precizie.

În orașul Orhei a pregătit soliei ardeleni o primire de proporții neobișnuite,

La partea de organizare s'a adaos în mod spontan entuziasmul poporului orheian. În curtea bisericii, ctitoria lui Vasile Lupu, se aflau în acea zi ca la 3000 de credincioși. Cu fețele senine, ca cerul, cu ochii aprinși de soare, cu sufețele debordând de mulțumirea unei atari vizite, orheienii ne-au întâmpinat cu toată bucuria și cu toată demnitatea.

În câteva rânduri fugare iată ce-am notat în carnetul meu despre cele trăite la Orhei în ziua Crucii: „Zi admirabilă de misiune; primire foarte, foarte călduroasă. Popor extraordinar de mult la biserică. Cor ne'ntrecut! Evlavie adâncă la toți credincioșii. Masă compactă de români, ortodocși. Biserica lor o podoabă, credința lor vie. Basarabienii ne coplesesc; ei în privința evlaviei și peste tot a celor bisericesti, sunt mult înaintea noastră. Avem numai de învățat dela ei”.

Programul zilei a fost acesta:

Săvârșirea sfintei liturghii, la care pe lângă slujirea arhierescă a excelat corul orheienilor, care ne-a amintit pe cel din Lozova, în ce privește armonia, promițutodinea execuției și bogăția repertoriului.

Predica I. P. Sf. Sale s'a rostit în curtea bisericii, unde fusese amenajată o tribună în acest scop. În biserică, ctitoria voivodală din veacul al 17-lea n'au încăput decât câteva sute de persoane, ori afară așteptau mii.

I. P. S. Sa a rostit o impresionantă cuvântare, cam în felul celei din Chișinău, dar altfel turnată și întocmită potrivit referințelor date.

Miile de ascultători urmăreau frază cu frază discursul avântat al înaltului Ierarh. Nu se auzia nici un șgomot, doar la un anumit moment a fost un pocnet instantaneu de călcaie și zângănit de arme. Era de față o companie de onoare. Când I. P. S. Sa li s'a adresat ostașilor, aceștia ca electrizați au luat ținuta de drepti.

Di prefect Stoian Medrea, adesează apoi câteva mișcătoare cuvinte I. P. S. Sale, mărturisindu-și adâncă mulțumire și emoție că vede pe I. P. S. Sa în aceste părți îndeplinind una din cele mai cutremurătoare misiuni.

Incepe apoi distribuirea darurilor. Di prefect, omul ordinii înăscute, a lăcut ca în desăvârșită aliniere, poporul să defileze pe dinaintea I. P. S. Sale, primind fiecare nat cărticica, iconița sau cruciulița sa. Și această defilare de primirea darurilor a ținut două ceasuri. Se poate judeca și din aceasta mulțimea mare a credincioșilor cari au luat parte la această înălțătoare prăznuire dela Ziua Crucii din Orhei.

O vizită la Bălți

În după masa aceleiaș zile I. P. S. Sa a pornit în vizită la Bălți. Deși în aceste părți era câmpul de lucrare al P. S. S. Sale Vasile al Timișorii, I. P. S. Sa a venit la Bălți cercetând instituțiile bisericesti din acest oraș și pe episcopul locotenent P. S. Sa Partenie al armatei.

Întocmai ca Chișinău, orașul Bălți a suferit extraordinar pe urmele războiului. Străzi întregi sunt în ruină. A scăpat de pustii catedrala, tipografia eparhială și reședința episcopescă.

A doua, zi 15 Septembrie, în biserică episcopescă s'a săvârșit o rugăciune de mulțumire fiind de față: I. P. S. Sa Mitropolitul Nicolae, P. Sa Vătille al Timișorii, P. S. Sa Partenie al armatei, locuitorii Bălți, preoții din Bălți și un număr mare de credincioși.

După Doxologie, P. S. Sa Partenie în cuvinte alese exprimă bucuria credincioșilor din Bălți, precum și mulțumirea personală de a putea saluta pe I. P. S. Sa în acea catedrală. Mulțumește I. P. S. Sale pentru osteneala ce și-a luat venind și'n acea parte a Basarabiei.

Înalt Prea Sf. Sa Mitropolitul Nicolae răspunde: Am venit în Basarabia, mânați de sântământul cald al dragostei de frate. Am venit să vă mărturisim solidaritatea și frăția de credință. În această solidaritate a noastră va rezida țaria noastră.

Atâta vreme cât poporul nostru își va păstra solidaritatea, atâta vreme cât unit își va manifesta voința de-a trăi în libertate, nimic nu-l va putea nimici.

Dând mulțumită lui Dumnezeu pentru eliberarea Basarabiei, face urări pentru o cât mai grabnică refacere în urma distrugerii pe care bolșevicii au săvârșit-o la retragerea lor, distrugere, care se vede cu deosebire în orașul Bălți.

Dna Sofia Iaborska, în numele femeilor ortodoxe din Bălți, aduce omagii I. P. S. Sale și-i dăruiește o icoană în amintirea trecerii prin orașul Bălți. [Va urma]

Preot căpt. G. Secaş

Porunca Zilei

În numărul trecut al Telegrafului Român am văzut Circulara cu Nr. 14 353, din 3 Octombrie, pentru pregătirea de mânuși, fulare, ciorapi, mânecute și orice alte vestimente de lână din fiecare gospodărie, pentru a lua drumul la front, pe seama soldaților noștri.

Aceasta e Porunca Zilei. Nici o femeie nu trebuie să pregete în a-și face o scumpă datorie către scumpii fii ai țării, cari au să înfrunte al doilea greu războiu în contra crivățului Stepelor rusești, al ploilor răci și al gerului iernii ce vine.

Luna Octombrie e luna aprovizionării armate de pe front cu vestimente de lână, în care putem să le trimitem soldaților noștri căldură dela vatră, jarul inimii de dragoste pentru ei și ofranda hărniciei femeii române.

Lâna ne-o dau turmele de oi, care împopulează munții falnici ai țării noastre Ardealul nostru și mai ales teritoriul Arhiepiscopiei noastre e cel mai bogat în turme de oi. Dela Buzău, Săcele, Bran, Țara Oitului, Mărginime și până la Retezatul, turmele albe de oi ale oierilor noștri asigură cel mai însemnat procent al producției de lână, care este o mare bogăție națională.

Ministerul Economiei Naționale a dispus blocarea lânii pentru nevoile armatei, totuși a rezervat cantitățile trebuincioase consumului intern.

Din această cantitate gospodinele noastre să pună la o parte necesare cantități pentru împletituri de ciorapi, pieptare, flanelle, mânecute, fulare pe seama soldaților.

Preoțimea noastră să îndemne stăruitor femeile și fetele la tors și împletit, împreună cu preoțelese și învățătoarele și mânăle harnice să pregătească obiecte de lână, în fiecare casă românească, ca să putem prevedea sutele de mii de soldați, cari le așteaptă dela dragii lor de acasă. Luna Octombrie să aducă Armatei vestimentele de lână trebuincioase.

Să urmăm exemplul de jertfelnicie al Germaniei aliate, care prin Ajutorul de eamnă, inaugurat de Führer, a mobilizat întreaga suflare germană la muncă și jertfă neprecupețită pentru biruință. Femeia română și gospodina harnică să audă și să înțeleagă Chemarea aceasta!

Nr. 14.242/1941

Comunicat

On. Minister al Culturii Naționale și al Cultelor cu adresa Nr. 52.128 din 25 Septembrie 1941 face cunoscut următoarele:

„Președinția Consiliului de miniștri a fost informată, că uneori persoane sau agenți administrativi se prezintă la anumite instituții și afirmă că dispozițiunile ce cer a fi luate, sunt „ordinul Președinției Consiliului de Miniștri”.

Intrucât, însă, Președinția Consiliului de Miniștri nu lucrează niciodată decât cu ordine sau dispozițiuni scrise, avem onoare a Vă ruga să binevoiti a dispune ca toate persoanele, cari invocând „Ordinul Președinției”, nu prezintă acest ordin scris, să fie de urgență notificate Președinției Consiliului de Miniștri, spre a fi deferite imediat parchetului”.

Cucernica noastră preoțime va ține seama de aceste dispozițiuni.

Sibiu, 6 Octombrie 1941.

Consiliul Arhiepiscopesc

INFORMAȚIUNI

Știre personală I. P. S. Sa Mitropolitul nostru Nicolae a plecat Joi, 9 Octombrie a. c. la București, fiind chemat pentru importante chestiuni de interes obștesc și pentru a rezolvi câteva cauze bisericesti; Sâmbătă, 11 Octombrie c. I. P. S. Sa s'a întors la reședință.

Cătră familiile eroilor. Marele Stat Major, secția propagandei, pune în vedere familiilor eroilor căzuți pe tront, să trimită fotografiile, împreună cu datele despre viața, ziua și locul, în care și-au dăruit viața pentru gloria neamului. Fotografiile și datele vor fi trimise direct: Marului Stat Major, secția propagandei, biroul 3.

Conferință preoțească. Duminecă în 31 August s'au întâlnit în conferință pastorală preoții din comunele: Călnic, Deal, Cacovița și Răhău. La ora 10 s'a oficiat în sfânta biserică din Răhău sf. liturghie în sobor și apoi parastasul pentru eroii căzuți în lupta pentru apărarea civilizației și a crucii. Predica zilei a rostit-o părintele Aron Răureanu din Cacovița. Părintele profesor Dr. N. Neaga, dela Academia teologică „Andreiană”, aflându-se întâmplător în Răhău, a conferențiat despre „Calea spre desăvârșire”. Părintele Lazăr Voisan din Deal a ținut o cuvântare, bine studiată, despre: „Mucenicii Crucii”. A vorbit apoi Păr. Dr. I. Voisan, din Călnic, președintele cercului pastoral, dând înțelepte îndrumări duhovnicești poporului prezent într'un număr excepțional de mare. Păr. R. Grecu mulțumește tuturor celor ce s'au ostenit la reușita acestei conferințe pastorale.

La parastasul ce s'a săvârșit s'au pomenit rând pe rând și cu glas ridicat toți eroii, al căror nume s'a putut afla până la data de 31 August.

Dela biserică preoții s'au întrunit, într'o încăpere anume amenajată, în casele familiei Grecu, unde s'au pus în discuție teme: *Semnificația războiului actual, Mijloace pentru menținerea nivelului moral al poporului, Școlile confesionale, Ultimele noutăți literare și teologice.*

Astfel de conferințe fac mult bine poporului și sunt un excelent stimulent pentru preoții noștri. — N.

Un binefăcător Dl. Iul. Giurgea, renumit prin traducerile sale din autori englezi, fiu al parohiei noastre Brad, a donat sfintei noastre biserici anul trecut icoanele împărătești îmbrăcate în argint cizelat, în preț de 60.000 lei; iar acum icoana Adormirii Maicii Domnului și a Sf. Nicolae îmbrăcate tot în argint cizelat, în preț de 70.000 lei, completând în mod armonios partea de jos a iconostasului. Sfintirea acestor icoane s'a făcut, într'un cadru sărbătoresc, la Sf. Maria Mare, ziua hramului, iar donatorului i s'au adus deosebite mulțumiri. Numele lui va fi pomenit în această biserică între binefăcătorii ei. — Pr. V. Perian.

Act de mulțumire. Subsemnatul, în numele parohiei din comuna Mag, protopopiatul Săliște, aduc cele mai calde mulțumiri bunilor creștini din comuna Mag: *Dumitru Pițu*, care a donat pe seama sfintei biserici, una cruce, format mare, în valoare de 4500 lei; *Ionel Moga, Ștefan Sas, Ana Sas* și membrii familiilor lor: Un chivot argintat cumpărat cu suma de 4500 lei; *Iulian Tarcea*: Una lingărită pt. sfânta împărăție și un Liturghier, valoare 1200 lei; *Ilie Tarcea*: Un Octoih mare, lei 1100; *Maria Solomon*: Una acoperitoare pentru sf. Masă, valoare 800 lei; *Un bun creștin din Săliște*, una acoperitoare pentru sf. Masă 800 lei; *Nicolae A. Oana*, Sf. Epitaf în valoare de 2000 lei; *Preotul Virgil Dancu* și soția sa *Elefteștița* un dulap în altar pentru păstrarea vestimentelor preoțești și a vaselor sfinte, în valoare de 4000 lei. — Bunul Dumnezeu să răsplătească donatorilor după faptele lor. — Pr. Virgil Dancu.

Școlile primare în Transnistria, — pe temeiul măsurilor luate de guvernatorul civil al provinciei, dl profesor G. Alexianu, se deschid la 1 Octombrie 1941. Primarii și directorii școlari vor îngriji de înființarea *cantinelor* școlare, pentru a se putea da copiilor: pâne, lapte, ceai, miere, marmeladă.

Înștiințare. Biroul cenzurei militare Sibiu, roagă stăruitor onor. public, ca toate scrisorile ce le expediază prin oficiul poștal, să le serie cât se poate de *scurt*. Scrisul să fie *clar*, ca să poată fi citit de cei însărcinați cu cenzurarea lor. Scrisorile al căror conținut va fi prea lung, vor suferi întâzieri în expediere; iar cele care nu se vor putea citi, nu vor fi expediate de loc.

Locuitorii globului pământesc, după numărările ultime, ating cifra de *2175 milioane* de oameni. Suprafața pământului este de 510 milioane kmp, din care 365 milioane sânt oceane și mări. *Europa* are 531 milioane locuitori; *Azia* 1196 milioane; *Africa* 160 milioane; *America* 277 milioane; *Australia* 10^{1/2} milioane.

ȘTIRI LOCALE

Predică în catedrala din Sibiu. Duminecă, 12 Octombrie 1941, va predica părintele prot. *Patriciu Curea*.

CARTI ȘI REVISTE

Transilvania, revistă lunară de cultură, Nrul 7 din Septembrie 1941, a apărut cu acelaș material îngrijit ca și numerele precedente. Lucrări semnează: dl prof. S. Dragomir (o interesantă informație istorică din 1848); dna Lucia Cosma (despre George Enescu); dnii Sabin Opreanu (Valea Murășului), I. Russu (Decebal, cu filigura sa); Emil Petrovici; Al. Procopovici, Adrian Cristea, I. Breazu ș. a. Cronici și însemnări, bogate și alese, întregesc și numărul de față. — Revista se bucură, în noua sa formă, de o favorabilă apreciere a criticii; totuși — cum arată Redacția, — se mai găsesc intelectuali și instituții, care au reținut publicația Astei, dar n'au achitat abonamentul pe anul în curs și nici n'au restituit numerele primite. Lipsită de subvenții, Transilvania așteaptă cu drept cuvânt sprijinul material al cetitorilor din toate despărțămintele Asociațiunii. „Fiecare despărțământ să se simtă dator să facă cel puțin 5 abonamente”.

Răspândiți *Transilvania* în cercurile cât mai largi ale intelectualilor.

Nr. 14.196

Concurs din oficiu

Se publică concurs cu termen de 30 zile pentru întregirea — prin numire din partea Consiliului Arhiepiscopesc — a următoarelor parohii vacante de clasa a treia:

1. Țichindeal, 2. Măgura-Băița, 3. Băcăia, 4. Valea Iepii, 5. Feisa, 6. Jiet-Popi, 7. Măleia.

Cererile de concurs instruite conform Regulamentelor în vigoare vor fi înaintate Consiliului arhiepiscopesc în Sibiu.

Sibiu, din ședința sen. bisericesc ținută la 3 Octombrie 1941.

Consiliul Arhiepiscopesc

Nr. 813/1941

(78) 1-3

Concurs

Se publică concurs pentru întregirea parohiei vacante de cl. III-a **Renghet**, din protopopiatul Geoagiului, cu termen de 30 zile dela întâia publicare în Tel. Român.

Beneficiile împreunate cu acest post:

1. Salariul dela stat.
2. Casă parohială cu grădină.
3. Sesiune parohială de 7 jugăre.
4. Două părți lemne de foc din parhetul comunal.
5. Câte o măsură (14 kgr.) porumb sfărmat dela cca 150 familii.
6. Folosirea cimitirului de 2 jugăre.
7. Stola obișnuită în protopopiat.

Cererile de concurs, provăzute cu toate documentele necesare și cu încuviințarea I. P. Sf. Mitropolit, se vor înainta oficiului protopopesc ortodox român al Geoagiului în termenul indicat.

Doritorii de-a ocupa acest post se vor prezenta, cu încuviințarea protopopului, în vreo Duminecă sau sărbătoare în parohie la biserică, pentru a face cunoștință cu credincioșii.

Geoagiu, la 21 Septembrie 1941. Oficiul protopopesc ortodox român al Geoagiului în înțelegere cu cons. par. din Renghet.

Teodor Glodeanu
protopop

Nr. 14.506/1941

Concurs

pentru ocuparea locurilor vacante de preoți militari activi

Se aduce la cunoștința Cucernicilor preoți că în ziua de 1 Noemvrie a. c. va avea loc un concurs pentru ocuparea a 20 locuri vacante de preoți militari activi asimilați gradului de căpitan, în fața unei comisii sub președinția P. S. Dr. Partenie Ciopron, Episcopul Armatei.

Cererile se vor înainta Inspectoratului clerului militar din Alba-Iulia, cu cel puțin 3 zile înainte de ziua examenului și însoțite de următoarele acte:

a) Extractul de naștere, din care să se constate că nu este mai mare de 35 ani.

b) Actul de studii, din care să se constate că posedă licența sau doctoratul în teologie, sau diploma unei academii sau institut teologic, care să aibă la bază seminarul sau bacalaureatul.

c) Certificatul eliberat de Chiriarchul respectiv prin care să se constate că este hirotonit preot și că are o practică de păstorire de 3 ani și o bună purtare în parohie și în societate.

d) Certificat dela poliția respectivă că nu a luat parte la rebeliune.

e) Certificat că este cetățean român.

f) Declarația autentificată de tribunal sau de judecătoria prin care candidatul se obligă a servi 9 ani neîntrerupți în armată.

g) Odată cu cererea de înscriere la concurs, candidații vor înainta recipisa dela Administrația financiară pentru suma de Lei 1500 (unamie cincisute) pe seama Inspectoratului clerului militar, ca taxă de examen.

h) Preoții confesori de rezervă, cari se găsesc mobilizați la unitățile respective și întrunesc condițiile legale, vor înainta cererile prin comandamentele respective.

i) Nu se acordă sub nici un motiv dispensă de stagii sau vârstă. Diaconii și licențiații în teologie nehirotoniți nu pot candida.

Examenul va consta dintr-o probă scrisă și una orală, din: teologie, istoria Românilor, geografia României, istoria literaturii românilor, organizarea armatei și igiena.

Orce informațiuni se pot cere dela Inspectoratul clerului militar din Alba-Iulia.

Comisiunea se va întruni în localul școlii militare de infanterie, București, în ziua de 1 Noemvrie 1941, ora 9 dim.

Nr. 13.701/1941

(69) 3—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de cl. III-a Grânari, din protopopiatul Cohalmului, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima apariție în Telegraful Român.

Venitele împreunate cu acest post sânt:

1. Salarul dela stat.
2. Uzufuctul a 5 jug. pământ arabil, 6 jugăre fânaș, precum și al cimitirului vechi.
3. Câte 20 litri grâu, porumb și ovăs (total 60 litri) de fiecare familie.
4. Venitul stolar, obișnuit în tract.
5. Locuință parohială (2 camere și bucătărie) cu grădina de circa 600 st. pătrați.

Cererile de concurs, însoțite de documentele necesare, se vor înainta Consiliului Arhiepiscopesc din Sibiu, care va întregi parohia prin numire.

Sibiu, din ședința secției bisericești, ținută la 16 Septemvrie 1941.

Consiliul Arhiepiscopesc

C. preoți să stea în fruntea mișcării

Oastea Domnului

Nr. 268—1941

(68) 3—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante de clasa III-a Beșa, protopopiatul Târnava-mare, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în Tel. Român. Beneficiile împreunate cu acest post:

1. Salarul dela stat.
2. Casă parohială cu dependențe, în stare foarte bună.
3. Sesiune parohială 16 jug. arătură și fânaș.
4. Șase stânjini lemne de foc, făcute și aduse în curtea parohială de credincioși.
5. O ferdelă porumb sfărâmat, de familie. Văduvii o jumătate de ferdelă.
6. Stola obișnuită în parohie.

Cererile de concurs, cu toate documentele și cu incuviințarea specială a P. V. Consiliu Arhiepiscopesc, se vor înainta oficiului protopopesc Dumbrăveni în termenul fixat.

Candidații se vor prezenta, cu incuviințarea prealabilă a oficiului protopopesc, în vreo Duminecă sau sârbătoare la biserică, spre a se face cunoscuți parohienilor. Dumbrăveni, la 6 Sept. 1941.

Oficiul protopopesc ortodox român Târnava mare în înțelegere cu consiliul parohial.

Ioan Dragolea
protopop

Nr. 591—1941

(71) 2—3

Concurs

Se publică concurs pentru întregirea parohiei vacante de clasa I a Lancrăm I, din protopopiatul Sebeșului, cu termen de 30 zile dela întâia publicare în Telegraful Român.

Beneficiile împreunate cu acest post:

1. Salarul dela stat.
 2. Locuință în natură.
 3. Sesiune parohială, 12 jugăre cad. arător.
 4. Venitele stolare obișnuite în parohie.
- Cererile de concurs se vor înainta oficiului protopopesc ortodox român al Sebeșului, în termenul indicat.

Candidații vor anexa la cererile de concurs și concesiunea P. Ven. Consiliu Arhiepiscopesc că pot candida la această parohie.

Candidații se vor prezenta, cu incuviințarea prealabilă a oficiului protopopesc, în vreo Duminecă sau sârbătoare la biserică, spre a fi cunoscuți de parohieni. Sebeș Alba, 15 Septemvrie 1941.

Oficiul protopopesc ortodox român al Sebeșului, în înțelegere cu consiliul parohial.

Dr. Vasile Oană
protopop

Citiți, sprijiniți și răspândiți ziarul
Telegraful Român

ANUNȚ

Tuturor oficiilor protopopești și parohiale din arhiepiscopie

Având în vedere dispozițiile testamentare ale fericitului mitropolit Șaguna precum și regulamentele pentru administrarea Bibliotecii și Tipografiei arhidiecezane, atragem atențiunea oficiilor parohiale și protopopești ca toate rechizitele, utensiliile de cancelarie, imprimare și tipărituri oficiale precum și obiecte rituale și cărți bisericești, să se procure dela Tipografia și Librăria arhidiecezană.

Aceste așezăminte au fost îndrumate să execute prompt orice comande făcute de către oficiile parohiale și protopopești.

Consiliul arhiepiscopesc

Nr. 13.664—1941

(70) 2—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante de clasa II-a Vințul de jos, din protopopiatul Sebeșului, se publică concurs cu termen de 30 zile, dela prima publicare în Telegraful Român.

Beneficiile împreunate cu acest post:

1. Salarul dela Stat.
2. Locuință în natură.
3. Sesiune parohială: 19 jug. arător, 3 jugăre livadă cu pomi roditori și 3 jug. pădure.

4. Venitele stolare uzitate în parohie.

Concurenții își vor înainta cererile de binecuvântare de candidare și de concurs pe adresa: *Consiliului Arhiepiscopesc din Sibiu, care va întregi parohia prin numire.*

La cererea de concurs, preoții în activitate de serviciu, vor anexa numai curriculum vitae, iar ceilalți candidați actele normate în Regulamentul pentru parohii.

Sibiu, din ședința secției bisericești, a Consiliului arhiepiscopesc, ținută la 23 Septemvrie 1941.

Consiliul Arhiepiscopesc

Nr. 762—1941

(76) 2—3

Concurs

Se publică concurs pentru întregirea parohiei vacante de clasa I a Geoagiu-Joseni, din protopopiatul Geoagiului, cu termen de 30 zile dela întâia publicare în Telegraful Român.

Beneficiile împreunate cu acest post:

1. Salarul dela stat.
2. Casă parohială.
3. Sesiune parohială veche: 3 jugăre 88 stj. p. arător, 1108 stj. p. grădină. Provenit din reforma agrară: 3 jug. arător, 2 jugăre fânaș și 1 jugăr cimier.
4. Stola obișnuită în parohie.

Cererile de concurs, provăzute cu toate documentele necesare și cu incuviințarea specială dela I. P. S. Mitropolit, se vor înainta oficiului protopopesc ortodox român al Geoagiului, în termenul indicat.

Doritorii de-a ocupa acest post se vor prezenta, cu înștiințarea protopopului, în vreo Duminecă sau sârbătoare în parohie la biserică, pentru a fi cunoscuți de popor.

Geoagiu, la 15 Septemvrie 1941.

Oficiul protopopesc ortodox român al Geoagiului, în înțelegere cu consiliul parohial din Geoagiu-Joseni.

Teodor Glodeanu
protopop

(77) 2—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de cl. III a Costești, protopopiatul Orăștiei, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima apariție în Telegraful Român.

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salarul dela stat.
2. Casă parohială, compusă din două camere și bucătărie și grădina pentru zarzavaturi.
3. Sesiune parohială: un fânaș de 2684 stj. pătrați, folosirea alor două cimitire în extensiune de 1187 stj. pătrați.
4. Adăul, adecă 23 litri porumb sfărâmat dela fiecare familie (circa 95 familii).
5. Ziua de clacă dela fiecare familie (circa 104 familii).
6. De lemnele, necesare preotului, se va îngriji parohia.
7. Stolele legale în uz în protopopiat.

Cererile de concurs și autorizația de candidare, însoțite de actele cerute de Regulament, se vor înainta în termen, oficiului protopopesc ortodox al Orăștiei.

Candidații se vor prezenta, cu incuviințarea prealabilă a oficiului protopopesc, într'o zi de Duminecă sau sârbătoare, în parohie, spre a face cunoștință cu enoriașii. Oficiul protopopesc ortodox al Orăștiei, în înțelegere cu oficiul parohial din Costești. Orăștie, la 15 Septemvrie 1941.

Pr. Iosif Vințan
adm. protopopesc

Nr. 531—1941

(75) 2—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de cl. III-a Buceș-Vulcan, cu filia Buceș-Sat, din protopopiatul Zarand, jud. Hunedoara, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în Telegraful Român.

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salarul dela stat.
2. Stola uzitată în comună.

Cererile de concurs, însoțite de documentele necesare și de incuviințarea de candidare a Prea Ven. Consiliu Arhiepiscopesc, se vor înainta oficiului protopopesc al Zarandului-Brad, în termen.

Concurenții se vor prezenta, cu incuviințarea prealabilă a oficiului protopopesc, într'o zi de Duminecă sau sârbătoare în parohie, pentru a face cunoștință cu credincioșii.

Brad, la 16 Septemvrie 1941.

Ioan Indreiu
protopop

Nr. 1530—1941

(72) 2—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante de clasa III-a Scoreiu, protopopiatul Avrig, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în Telegraful Român.

Beneficiile împreunate cu acest post:

1. Salarul dela stat.
2. Stola uzitată în parohie.

Cererile de concurs, provăzute cu toate documentele și cu incuviințarea Prea Ven. Consiliu Arhiepiscopesc, se vor înainta oficiului protopopesc Avrig în termiul indicat.

Candidații se vor prezenta, cu incuviințarea prealabilă a oficiului protopopesc, în vreo Duminecă sau sârbătoare la biserică spre a sluji, predica și a face cunoștință cu poporul.

Avrig, 20 Septemvrie 1941.

Oficiul protopopesc ortodox român al Avrigului în înțelegere cu consiliul parohial.

Aurel Nistor
adm. protopop.

Nr. 575—1941

(73) 2—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de cl. III-a Baia de Criș, din protopopiatul Zarand, județul Hunedoara, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în Telegraful Român.

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salarul dela stat.
2. Stola uzitată în parohie.

Cererile de concurs, însoțite de documentele necesare și de incuviințarea de candidare a Prea Ven. Consiliu Arhiepiscopesc, se vor înainta oficiului protopopesc al Zarandului-Brad, în termen.

Concurenții se vor prezenta, cu incuviințarea prealabilă a oficiului protopopesc, într'o zi de Duminecă sau sârbătoare în parohie, pentru a face cunoștință cu credincioșii.

Brad, la 16 Septemvrie 1941.

Ioan Indreiu
protopop

Nr. 580—1941

(74) 2—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de cl. III-a Ribicioara de jos, cu filia Uibărești, din protopopiatul Zarand, jud. Hunedoara, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în Telegraful Român.

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salarul dela stat.
2. Stola uzitată în comună.

Cererile de concurs, însoțite de documentele necesare și de incuviințarea de candidare a Prea Ven. Consiliu Arhiepiscopesc, se vor înainta oficiului protopopesc al Zarandului-Brad, în termen.

Concurenții se vor prezenta, cu incuviințarea prealabilă a oficiului protopopesc, într'o zi de Duminecă sau sârbătoare în parohie, pentru a face cunoștință cu credincioșii.

Brad, la 16 Septemvrie 1941.

Ioan Indreiu
protopop